

sacramentū: ut facili⁹ possint p^rtra mū
dū carnē & diabolū pugnare. **T**ertio
ad cōfessionē constantē noīs xpī ani
mat quē oportet ut verū dū & verū hōis
p̄fiteri. **P**rimo oportet ut cōfiteamur
eū hīm dinīnā naturā patri & spūsan
cto coequalē qđ notaſ in forma ver
borū vbi fit expressio trinitat^l. **S**ed o
ut cōfiteamur eum hīm humanā natu
ram crucis suppliciū p̄tulisse qđ nota
tur in crucis cōlignatione q̄ fit in frō
te. **E**t ne erubescam⁹ vel timeam⁹ chri
stum cōfiteri. **T**ertio ut intus & extra
nos spūali decore ornet. intus qđem
p̄ cōsciētię puritatē. & extra p̄ odorem
bonę famę. **E**t hęc duo signant i crisi
matę qđ cōficitur i oleo ppter p̄mum
& balsamo ppter scdm. **Q**uarto in bo
nis agēdis vel malis sustinēdis robo
rat. datur enī hic spūsanctus ad robo
randū. **Q**uinto aia^z & corpus armat
aīam qđem ppter impressionem cara
cteris. corpus vero p̄ clypeum crucis.
Sexto p̄ istud sacramētuſ fiūt fideles
pleni christiani. plenitudine dico co
pię: q̄ tñ in baptismo pleni facti sunt
plenitudine sufficiētię. **S**eptimo post
pugnā coronat qđ notaſ in vitta que
circa caput ligat. **C**ōfitemdū est autē
de isto sacramento si quis illud in pec
cato mortali recepit. **Q**uia q̄cunq^z hī
sacramētuſ in peccato mortali recipit
mortaliter peccat. **E**rgo iuuenes qui
debent cōfirmari inducendi sūt ut an
tea cōfiteātur & insinuandi sūt eis ef
fectus sacramenti cōfirmatiōis ut eo
maiore deuotionē ad illud sacramētuſ
digne p̄cipiendum acquirant.

De tertio sacramēto scz penitētię.
PEnitētiā hīm Aug⁹ ē mala p̄
terita deplāgere. & plāgenda
iterū nō cōmittere. **P**eniten
tia utilitas & dignitas ostendit. **P**ri

mo i hoc q̄ nibilē qđ deo tantū place
at inter oīa in peccatore sicut penitē
tia amplius a peccatis cessare. **H**oc p
batur: q̄ si dares deo oīa bona tempa
lia q̄ habes. & oēs paupes pasceres. et
infinita monasteria & ecclias cōstrue
res. deo non places nisi p̄gniteas. **I**tē
si habueris omnē scientiā ita q̄ per to
tum mūndū pacē faceres. oīa bona in
mundo cōsilio tuo disponeres. **I**tē si
linguis hōiñ loquereris & angelorū.
id est. q̄ tot cōuerteres peccatores ut
oēs p̄dicatores ab initio mūdi cōuer
terū factus es velut es sonās (**Q**uia
alii p̄des sed teipslū cōsumis) si a pec
cato nō cessas. **I**tē si tradideris corp⁹
tuū ita ut ardeas: dū tñ nō placas: ni
si peniteas & a peccatis cesses. **Q**m̄ de
cōtritionē & penitētiā diligit: quia p
hī de ecclīs in terrā. de angelis ad pecca
tores. de deliths inenarrabilib⁹ ad p̄c
nas īestimabiles venit. **I**mo tñ peni
tētiā affectat dñs. q̄ cū oīa bona in ec
clīs haberet cū angelis. p̄ nobis penitē
tiam assūpsit ut eius p̄ciositatē pecca
toribus verbo & exemplo cōmēdaret.
Juxta illud Mat. ix. Nō veni vocare
iustos b̄ peccatores ad penitētiā. **E**t iā
sanci assūpserūt penitētiaz: ut sanc⁹
Jobes baptista. beata virgo maria.
q̄ non deliquerūt. **E**rgo multomagis
nos peccatores. **I**tē diabolo nibil mo
lesti⁹ ē respectu peccatoris: q̄s peccato
rē vere penitētię. nō enī ipsū tātū mole
stares ō peccator (vt p̄ impossibile loqr)
si enī in camino poneres si suspenderes
si rozares: non tātū cōtristaret quo
ad aliquid intātū tristat de penitētiā
hois q̄ imp̄petuū tātō tristior ē. **B**a
ruch. v. **S**icut ganisa est i tua ruina &
letata est in casu tuo babylon. sic con
tristabit in tua p̄solatione. **I**deo aut̄
tñ dolet q̄ tā lōgu laborem i te pdidit

et valde confundit ex eo quod homo debet
venire ad tantam gloriam; de quo ipse cecidit
Habenib[us] homini peccatori utili? quia
peccato cessare et penitentia. et non sibi est
ta utile quod quotidie per eo tot missae de-
catarent quod stelle sunt in celo. et oculi san-
cti per eo iterpellari. et si celum quotidie
eius agiret et plueret sibi velle suum. et sol
et luna et stelle sibi voluntate suam cursum
suum pagarent. Imo si quotidie ange-
li descendenter de celo et loquerent ei.
et rapet in aerem ab angelis sicut factum est
aliquibus sanctis. imo si beata virgo lo-
queretur ei. Nec mirum. cum ipse dominus se-
pe locutus est cum Iuda et tunc damnatus est.
Si interrogares oculos sanctos de utili-
tate penitentiae. respondebat quod quilibet
ex te vellet tecum participare suum donum quod
a deo habet in celo. Ansib[us] vel
gaudet tamen de alterius merito quam de
suo proprio. Si mariam interrogares. Re-
spondebat quod vellet tecum participare oculi
sua merita et gaudia. Si christum re-
spondebat quod dare tibi vellat ea gaudia
quod nec oculos vidit nec auris audiuit
nec in cor hominis ascendit. imo nec ea
numerare potes. An dixit dominus ad
abraam. Suspicere celum: si numerare
potes stellas. sic nec gaudia celi.

Penitentia quod sit omnipotens.

Apertitentia respectu dei et pecca-
toris est omnipotens. Nulla cre-
atura neque in celo neque in ter-
ra: non omnes martyres neque apostoli
neque prophetae neque confessores neque vir-
gines: sed sola penitentia placat deum
peccatori. Unde ipse dicit Matth. iij
Penitentiam agite appropinquabit
enim regnum celorum. Eccl. xij. Altissi-
mus odio habet peccatores et misericordia
est penitentibus. Eccl. xvij. Si impius
egreditur penitentiam ab omni peccato
suo vita vivet. Act. iij. Penitentia et

convertemini ut teleant peccata vestra
dixit petrus apostolus crucifixoribus christi.
sic et dicetur tibi peccatori. **P**enitentia
potentissima est in omni tempore. quia ab
initio mundi usque in finem durat ei
potentissima potentia: quia non quod verus
penitens damnabitur: quia de omnibus ge-
nere hominum inuenientur in inferno nisi
de penitentibus vere et innocentibus. Ita
in omni etate et in qualibet etate saluat
et quandoque quasi in extrema suffratio-
ne. ut patet in latrone qui cum christo
in cruce pendit. In omni loco: quia
peccatori celum aperit. quod nullus an-
gelus nec aliquis sanctorum facere posset.
In terra: quia plus mereri facit peni-
tentem uno die quam peccator in mille an-
nis. In inferno et in purgatorio poten-
tiam exercet: quia utrumque extinguit peni-
tentibus vere et perfecte. In omni piso-
na etiam si certum milia mortes meru-
isset. Etiam si sit sicut iudas vel pilatus
vel herodes. Chryso. **P**enitentia omnia
ligata soluis. oculi aduersa tu miti-
gas. omnia contrita tu sanas. Sap. viij
Cum sit una omnia potest. **P**eni-
tentia omnia potest in celo et in terra. re-
spectu dei et peccatoris propter quattuor
Primum est peccatorum in inferno non
potest liberare. Quia in inferno nulla est
redemptio. Unde Gregorius. xij. li. moralis.
Quis ad inferni mala toleranda de-
scenderit: nequaquam ulterius ad lucere
dabit. Quia nequaquam ulterius miseri-
cordia parceris liberat quos semel in
locis per quilibus iusticia iudicatis dama-
nat. Ergo pro damnatis non est oran-
dum quod nunquam liberabuntur. An dicit
Augustinus. Si scirem patrem meum in inferno
non possem orare. per eo quod per diabolo. Licet
autem penitentia non possit hominem de inferno
liberare: potest tamen a portu inferi
id est: a peccatis mortalibus dum homo

vinit ipsū peccatorem eruere. Tantē
est potentia. Hoc nemo ali⁹ nec in ce-
lo nec in terra potest Secundus q⁹ non
potest est q⁹ virginitatem perdīta non
potest restituere. Unde Isid. de sumo
bono. Omne peccatum per penitentiam
recipit vulnerum sanitatem: virginitas
autem si labitur nulla penitentia repa-
ratur ad integratatem. Et h⁹ penitentia
virginitatem non possit reddere: potest
tamē peccatorem penitentem virginis
equalem vel maiorem in celo efficere:
q⁹uis aureolam non valeat ipse peni-
tens re habere. Verbi gratia. Beat⁹
petrus apl's: maior est q⁹ multe virgi-
nes q⁹uis aureolam nō habeat. Simi-
liter et maria magdalena et multi alij
sancti. H⁹ aureolam virgo corrupta
nequaq⁹ habere pōt: etia⁹ quātūcūq⁹
peniteat. Unde Hiero⁹. Audenter
loquor cu⁹ omnia possit Deus. susci-
re tamē non potest virginem post rui-
nam. valet quidē liberare de pena: s⁹
non valet coronare corruptam. Ter-
tium quod non potest ē q⁹ tempus in-
utiliter perditus non potest restituere.
Et h⁹ non possit tempus perditus resti-
tuere: tamen pōt deo p eo satisfacere.
Quartus est q⁹ opera de genere bono-
rum: mortua. id est. opera facta in pec-
cato mortali non potest vivificare. Et
h⁹ non possit opera mortua vivificare
potest tamē opera mortificata resusci-
tare. id ē illa bona opa que sunt antea
in gratia facta: et postmodus p sequēs
peccatum mortale mortificata illa ope-
ra ipsa penitentia re uiuiscere facit. H⁹
illa opera q⁹ sunt facta in peccato mor-
tali nunq⁹ re uiuiscunt. versus. Quinque
non poterunt: que nunq⁹ viua fuerūt
Sciendū q⁹ penitentia in tribus con-
sistit: scilicet in cōtritione vera: et cōfes-
sione pura: et satisfactione. d quibus

nunc per ordinem dicendū est.

De pma pte penitētis. s. d. p tritio
Contritio fm beatuz Tho. su E
c per. iij. di. xvij. Et dolor vo-
luntarie assumptus pro pec-
atis cum pposito confitendi et satis-
faciendi. Queritur vtrū contritio te-
beat esse maxima: Respondeo quātū
ad interiore dolorem et displicentiā
debet esse maximus dolor. qđ pbatur
p tria. Primo quia ī nulla re debem⁹
habere tantam cōplacentiam sicut in
deo. modo hoc totū p dimus cu⁹ pecca-
to mortali. et cōtraria cōtrarijs curāt.
Ergo de peccato cōmiso maximū do-
lorem et displicentiā habere debem⁹
Secundo pbatur quando quis offen-
dit aliquem dilectum quātū plus de
hoc dolet tanto magis en⁹ dileyit. H⁹
deū super omnia diligere debem⁹ quē
peccādo offendimus. igit̄ ic. Tertio
pbatur quando quis aliquā rem per-
dit tanto pl⁹ dolet quātū melior ipsa
res ē. Quia homo plus dolet de amis-
sione vnius floreni q⁹ denarij. H⁹ de-
us est summū et infinitum bonū quem
peccando offendimus et perdidimus.
igit̄ ic. Ex quibus sequitur q⁹ dolor
contritionis quantū ad interiores di-
splicentiā debet esse maior omni do-
lore qui temporaliter potest homini ac-
cidere. etiam si omnia bona temporalia
pderet. vel pater et mater vel vxor et fi-
lij et cōmuniter oēs consanguinei mo-
rerent. Ergo in vera amaritudine cor-
dis et contritione deflere debem⁹ offen-
sam dei et mortē nřc p prie animę. Un-
Innocēt de vilitate cōditionis hu-
manę. Sentiat se culpabiliter durū et
dure culpabilē qui amici sui mortem
deplozat: et spūalem animę suę mortē
non deflet.
Quartuor sunt signa cōtritionis.

Dominationis signa sunt quatuor
per quae cognosci potest an deus per eos
penitentia indulserit sibi pecca-
ta: quae sine vera penitentia nullo modo
fit remissio peccatoꝝ. Primum signum si de
pteritis peccatis dolet: et in futurum se
firmiter cauere apponit sic quod potius vel
let subire oem penitentia in generali loquendo
vel etiam mori corporaliter vel mendica-
re quam amplius scienter mortaliter peccare
Unus apostoli. Quis nos separabit a chari-
tate Christi: an persecutio aut famas Sed etiam
signum est si ipse penitentes patens est face-
re satisfactionem lexis sine in rebus. scilicet re-
stituendo oia iniusta sine fama. scilicet re-
nocando quod falso et medaciter suum pxi-
mum infamauerit. sine corpore vulnerando.
sine virginitate virginum corrumpendo. et sic de aliis offendis. Et in quibus
non potest satisfacere doleat: et habeat
positum satisfaciendi cuiuslibet aliquo modo
poterit. Unus Bern. Qui veraciter peni-
nitit quod quid sibi per culpa quam oedit in
iungit: tacita conscientia patienter ample-
ctitur. Tertium signum quod parcat offendis
ribus quomodo cumque et quantumcumque et quod
grauius offensus sit ab alio. sine in re-
bus sine in fama sine in persona. Vel
etiam si grauior offendio accidisset vel
futuris accideret patens est animo suo
propter deum indulgere ut deus sibi sua
peccata indulget. Sed quod non vult in-
dulgere non est vere contritus nec est verus
penitens. Unde Chrysostomus de compun-
ctione cordis. Qualem vis erga te esse
deum cum delicto per veniam polscis. tale
te exhibere debes his qui deliquerunt
in te. Unde Augustinus. Unusquisque tales
indulgentiam accepturus est a deo: qua-
lem et ipse dederit proximo. Ergo illi qui
adhuc stant in racore et nolunt indul-
gere non sunt absoluendi nec cum sa-
cra communione comunicandi. Quar-

tum signum est si officium vel negotium
quod sine peccato mortali non potest
exerceri paratus est resignare. Ergo il-
li qui habent talia officia quae nullo mo-
do sine peccato mortali perficere possunt
sicut tradidores lenones. et sic de aliis.
Et per quibus inhibetur eis communio
semper sunt in peccato mortali et in ser-
vicio diaboli die noctuque. et insuper sunt
puniti omni bono totius ecclesie. et nihil
possunt in isto statu facere quod sit eis me-
ritoriu[m] vita eterna. Iz quoniam confiteant
tamen nihil valet eis talis confessio ex quo
desistere a tali officio nolunt. Sed hoc
non intelligitur de illis qui habent arti-
ficia bona et honesta et utilia que licite
cum deo possunt fieri sicut sutores sar-
tores. et sic de aliis. Et tales quando si
deliter laborant: et sunt sine peccato mor-
tali tunc ois talis labor erit eis merito-
rius. Sed si infideliter laborant et fraudulentem
tunc tales habebunt duplex damnum: quod si in
presenti habent paupertatem in labore magno.
et cum hoc eternam damnationem in futuro.
ergo omnes mechanici et laboratores
debent suos labores fideliter perficere: et
omni die omnes labores deo omnipotenti
offerre: tunc retribuetur eis in vi-
ta eterna. Unde Gregorius. Omne bonum
quod agimus: per intentionem semper
ad celestia lenemus. Unde p[ro]p[ter]s. Labo-
res manus tuarum tecum. Queritur vero
requiratur contritus de quolibet pecca-
to mortali: Respondeo sum petrum da-
mascum in. iiii. di. xvij. Quia in omni
peccato mortali est actualis auersio vo-
luntatis a deo ad peccatum. et contra-
ria contraria curantur: oportet quod in omni
remissione peccati mortalis sit actu-
alis auersio a peccato ad deum. quod quidem
contritus appellatur. De peccatis tam
oblitis sufficit generalis contritus cum
conatu ad recordandum et dolendum. Sed

nec solus de peccato oblio debet quis in genere dolere; sed et de obliuione eiusdem quod ex negligetia contingit. Ita sciendo quod de peccato maiori debet esse maior dolor; quod maiori offense maior pena debet et maior satisfactione requirit. Queritur utrum contrito possit tollere totum reatum penam? Respondeo secundum papa. Vbi supra. contritionis accessio potest attendi dupliciter vel ex parte charitatis; quod causat displicentia peccati. vel ex parte doloris qui in sensitiva excitat. et in utroque modo potest in intendere contrito quod tota pena remittit. Exemplum prout delatrone qui cum christo pendit in cruce. Exemplum in dialogo Sacerdotij. Pape Innocentij papae erat mulier quadam igne libidinis accusata quod proximum adamauit filium; de quo conceperit et genuit filium alterum. Terrore igitur percussa miro modo dolet timore traditis lachrymam vel morte subitanea interire. Deo miserante de satisfactione anxiaricepit. Prohibitio igitur prius consilio sacerdotis sui; infantulum secum tollens romam venit cum multa importunitate et magna contritione domini Innocentij oculis se ingessit. Cum tantis lachrymis et clamoribus cunctis audientibus facies confessionem; ut oes perteret in stuporem. Restauit in brachiis infantem commissi sceleris testem. Aides dominus papai muliere tantam contritionem et quod vere esset penitentia; misericordia motu super ea sic prudens medicus volens infirmam plene et cito sanare; medicinam etiam verę contritionis probare precepit ut in tali vestre coram eis appareret in quali venerat ad filium cum peccaret. Illa confusione eternam ipsali anteponens; mox exiuit. et vestes depositus in camisia rediit. Et quod paratissima foret ad omnem satisfactionem in tali obedientia satis ostendit. Consideras vir beatissimus tali obedientie

tali verecundię et tali penitentie nullum peccatum penam posse resistere: coram oibus dixit ad mulierem. Dismissum est peccatum tuum vade in pace. et nihil amplius iniunxit ei. Audivit hoc quidam de cardinalibus murmurando reprehendit papam dicens: ad tantam culpam tam breue penitentia non sufficere. Lui ille respondit. Si ego iniuste egri cum muliere ista. et si insufficiens est penitentia eius coram deo potestate habeat diabolus ingredi corpus meum et coram oibus me vexet. si vero iniuste me reprehendis simile tibi fiat. Statim diabolus cardinali eundem vexare cepit per cuius vexationem perfecta mulieris penitentia deus palam ostendit. Lande communis oratione purgatur cardinalis didicit in sua vexatione divinę misericordię de cetero non oblatrare.

De confessione.

Confessio secundum Raymundum est legitima coram sacerdote peccati declaratio. Queritur utrum confessio sit de necessitate salutis? Respondeo quod sic omnis fidelis saltem semel in anno tenet excepito quando ad annos discretionis praeconcerit consisteri omnia peccata sua et comunicare saltem in paleate. ut patet extra de peccato et re. Dis. Circa quod queritur utrum pueris sit dandum sacramentum euangelisticum? Respondeo secundum Tertium in iiii. die ix. Queritur pueris ratiōnis qui non possunt distinguere inter cibum corporalem et spissalem non debet corporeum pildari. quod ad ipsius exigit actualis devotionis quam tales pueri habere non possunt. Sed pueris habere in cipientibus discretionem etiam ante perfectam etatem puta cum sint per vel x. annorum potest dari si in eis discretionis signa et devotionis appareant. Hec illle. Et ratio huius est: quia ad precipiendum sacramentum requiritur devotionis actualis; et tales

pueri qnqz maiore discretionē et deu-
tionē et affectū habet ad sacramētū qz
alius forte qui ē viginti annoꝝ. Ergo
parētes detēt pueros informare quō
ibi ē christ⁹ qui est de virgine natus p
nobis passus. et q̄ bona eueniuit homi-
ni ex digna cōmunione. et deberēt eos
informare quō cōfiteri deberēt de te-
cem p̄ceptis. et de septē peccatis morta-
libus. et quō debet habere firmū p̄posi-
tum amplius abstinentiā a peccati. Itē
informadi sūt quomodo reuerēter sa-
cramētū sumere debent. nec immedia-
te expuere. nec immediaite post sumptio-
nem sacramēti comedere. s. p̄ gratiarū
actione deberēt se in memorādo passio-
nē christi exercere an accessum et post. et
signanter cauere ne xp̄m econuerso ex-
pellat p̄ peccatū mortale. Scienduzq
q̄stūcunqz peccator cōfiterit. tñ cōfiteri
tenet. qr non sufficit cōtritio nisi seq-
tur confessio. An Ambro. in libro de
paradiso. Nō enī quisqz a peccato in-
sticari poterit; nisi peccatū an confes-
sus fuerit. Conditiones q̄ requi-
runtur ad cōfessionem.

3 **E**d q̄ritur: cōfessio q̄lis eē de-
beat: R̄deo q̄p̄mo debet eē
p̄meditata Sed dices: qn-
tam diligētiā debet hō adhibere ad re-
memorandum sua peccata: R̄deo q̄
maiorēm qz vñqz in aliq̄ re trāsitoria
habuisti. hoc p̄bat. qr si q̄s rationē re-
gi terreno deberet dare de multis et ar-
duis causis sub pena p̄uationis ocul-
orum vel manū vel pedū si in ipsa
ratione deficeret; tunc talis magnam
diligentiam adhiberet vt debite rati-
onem redderet Sed adhuc maiorem
rationē reddituri sum⁹ in cōfessione.
qr de tota nřa vita: et hoc sub pena p̄i-
nationis vite eternę. Ergo quilibet de-
bet ad memoriaz reducere in qbus lo-

cis fuit. et quid in quolibet loco deli-
querit. et quoties quodlibet peccati⁹
cōmiserit. qr nō sufficit q̄ q̄s dicat in
confessione hoc peccatū lepius cōmisi
qr nescit cōfessor intelligere vtrū deci-
es vel vigesies vel centies. Sin autem
tunc dicat sub determinato numero p
ut sibi in estimatione sua videbit. vt
dicēdo hoc peccati⁹ cōmisi decies vel
vigesies vel centies vel plus vel min⁹.
qr certus numerū ignoro. tūc cōfessor
pōt eū b̄m h̄ expedire. et p̄nitētiā iniū-
gere. Quia maior p̄nitētiā iniūgēda
ē illi qui aliqđ peccatū decies cōmisit
q̄ illi qui solū quater aut septies hoc
idē cōmisit. An Isid. de sumo bono.
Ille p̄nitētiā digne agit. q̄ reatū suū
satisfactione legitima plāgit An etiā
Aug⁹ de p̄nitētiā. Cetera p̄nitēs con-
sideret q̄litatem criminis. in loco. i tē-
pore. in p̄seuerantia. in varietate p̄so-
ne. Et qua hoc fecerit tēptatione. et in
ipsius vith multiplici executione. S̄
beu aliqui currūt ad cōfessionē sine de-
bita p̄meditatione; qđ multū ē repre-
hēsibile. signanter in his q̄ raro confi-
tentur. qr tales plura peccata obliui-
scunt. Ergo cōsulendū est cuilibet vt
ad minus quater in anno. scz in anga-
rijs sua peccata p̄siteantur. Quia per
hoc homo a multis peccatis retrahere
tur. qn sentiret appropinquare anga-
riā in q̄ cōfiteri vellet. et tūc ēt magis
sollicitus cauere sibi a peccati. **E**tcō
cūdo confessio debet esse nuda et inte-
gra. qr deus dimidiā cōfessionēz non
acceptat nec vñū peccatū mortale sine
alio remittit. An Henr. xxxij. Dei per-
fecta sūt opa. An notādū q̄ peccator
debet duo facere. P̄uo debet ad me-
morā reducere peccata sua. scz audiē-
do b̄mones; et b̄m suum posse examinā
do p̄scientiā suam. Scđo debet deum

rogare ut sibi reueletur sibi cor suum il
luminet ad cognoscendū peccata sua.
Et sic accedere ad cōfessionē et oīa pec
cata sua nude et integre cōfiteri nulluz
ex verecūdia obticēdo. et sic babere fir
mam spem de indulgētia oīuz peccato
rum q̄ scit et q̄ oblitus ē. Cōtra hoc fa
ciūt illi q̄ ex verecūdia huana palliat
vel occultant sua peccata. qđ ē contra
humānā rationē et cōtra deūz. Si enī
nō erubuisti peccare; non debes erube
scere cōfiteri. Unī Chryso. Cur cōfun
deris dicere qđ non cōfusus es facere
Cur vereris dño indicare qđ non es
verit dño vidente cōmittere. Unde
ps. Delictū meuz cognitum tibi feci.
Unī Aug⁹ sup hoc. Qui detegit hō; de
tegit; qñ homo tegit; deus nudat; qñ
hō agnoscit de ignoscit. Tertio cō
fessio debet ē p̄pria et accusans. scz q̄
sua p̄pria peccata cōfiteat et nō pecca
ta alio z. nec aliquē debet noīare in cō
fessionenisi in tali casu in quo sine de
nominatiōe plonē nō posset ipsū pec
catū exprimere. vt si peccauit cū soror
re vel cū matre. Item cōfiteris nō de
bet se excusare sicut aliqui q̄ dicūt ī cō
fessiōe. Deus ordinavit mib⁹ q̄ hoc
malū cōmisi. qđ oīno est falsum. et cū
hoc magnū peccatū est credere vel dice
re q̄ deus malum velit. s̄ ē ipsius hōis
p̄pria malitia. Unī apls. Hec ē volū
tas dei sanctificatio via. Itē aliqui dicūt
diabol⁹ decepit me. Itē aliqui dicunt
coact⁹sum ab hōib⁹. Unī Veneca. Di
mitte excusationē q̄ nullus peccat in
uitus. et tales sic se excusantes nō sunt
absoluēdi. qz cōfessio debet esse p̄pria
et accusans. Quarto cōfessio debet
esse lachrymosa; qz cū dolore et amari
tudine cordis peccata sūt cōfiteāda ut
misericordia p̄sequamur. Unī Greg⁹.
Illi quem p̄spicis delicta fletu. tele

in cōspectu deitatis nō dubites miseri
cordia cōseq. Cōtra hoc faciūt q̄ pcta
sua q̄si fabulā vñā sacerdoti pponūt
nullā verecūdia de peccatis suis ha
bētes. Bern. Sunt quidā qui cōfite
do sicut fabulā peccato p narrātysto
riam. et regitūdines aīe suę sine cōfusi
one dinumerāt. Sed vere cōfites cuz
vere cōfida debet peccata sua confiteri.
Unī Berū. Ideo iubemur p̄fiteri pec
cata ut erubescētiā habeam p pena.
Unī Aug⁹ in libro de penitentia. Eru
bescētiā nāq̄ magna ē pena. ideo
q̄ erubescit p peccato dign⁹ est miseri
cordia. Quinto cōfessio debet fieri
cū bona spe; et cū vera hūilitate. Bern.
Humiliter p̄fiterib⁹ remittit de pec
catum. et diabolus eū quē in corde ho
minis īuaserat amittit p̄ncipatū. Itē
p̄gnitens delet habere bonaz fidē et fi
ducia firmiter sperando se cōsequi in
dulgētia. Unde Aug⁹. Penitētia
q̄ ex fiducia non pcedit; inutilis ē. ste
rilis manet; et sine misericordia. Unī
Ambro. Non pōt bene agere penitē
tiam q̄ nō sperat indulgentia. Queri
tur vtrū in aliquo casu cōfessio sit rei
teranda. Respondetur q̄ in quattuor
casib⁹ reiteranda est confessio. Hoc
q̄re sup. iii. p. De satissactiōe
Satissactio ē tertia ps pgnitē. L
tig. Unī Aug⁹ dicit. Satissa
ctio ē causas pctō p excidere;
et eo z suggestionib⁹ aditum nō indul
gere. Unī notandū q̄ satissactio debet
semp fieri p cōtraria. Unī suplo iniū
gēda ē p̄sternatio et hūiliatio et vestiū
ornatus depositio. Itē auaro iniūgen
da est iniūstarū rerū restitutio. et de in
stis rebus elemosynarū distributio.
Item gulosis et ebriosis iniūgēde sūt
abstinentie et ieunia. Quia hī salo
monē p q̄ hō peccat p h̄ et punies. Itē

luxuriosis et adulteris iniungēdē sunt afflictiones corporis. scz vt dure iaceat vestes duras induant. et disciplinas cum virginis recipiāt. 7 sic de alijs. **Un** **H**eg^r. Nequaq̄ satisfacimus si ab iniuitate cessamus. nisi voluptates qualsq̄ q̄s dilexerim⁹ ecōtrario opositis lamētis insequamur. Itē accidiosis 7 pigris iniungēdē sunt viglie. s. vt mane surgāt: 7 ecclesias frequētēt. Et enī vt quandoq̄ pegrinationes faciant. Itē iracūdis 7 rancorosis iniungendū est vt suis inimicis se recōciliēt: 7 omnē iracundiaz 7 vindictā ex corde dimittant: 7 cum eisdem amicabiliter loquant⁹ 7 erga eos se charitatiue exhibeāt: 7 sic d alij. **Q**ueritur vtrum satisfactionē iniunctam b̄ i peccato mortali expletā necesse sit iterare: **R**espōdeo b̄m **L**bo. in. iiiij. di. xv Aliq̄ satisfactiones sunt ex quibus manet aliquis effectus in satisfaciētibus etiam postq̄ actus satisfactionis translat⁹. sicut ex ieunio manet corporis debilitatio. **E**x elemosynis largit⁹ substantię diminutio. 7 sic de alijs. **E**ttales satisfactiones in peccatis facte nō oportet q̄ reiteretur. **Q**uia quātū ad istud quod de eis manet p̄ penitentiāz sequentem accepte fiunt. Satisfactiones autem que nō relinquit aliquę effectum in satisfaciētante postq̄ actus translat⁹ oportet q̄ iterent⁹. **S**icut ē de oratione et similibus. Actus enī interior qui totaliter transit nullo modo viuiscatur; sed oportet q̄ iteret⁹. **I**tem Albertus magnus. Addidit etiā wilhelmus: q̄ talis tenetur ad suscipiēdā ppterēa penitentiā sine satisfactionē non tamen est ei imponenda penitentia tanta quanta si nulla fuisset imposta. quia p̄sumendum est q̄ ppter illā prius iniunctam quaz fecerit. **I**z extra

charitatez) dñs maiorem contritionē ei dederit. **E**t nota q̄ non est in peccato mortali qui ē cōtritus. hec ille. **E**rgo bonū est quando homo vult pfice, re penitentiā sibi iniunctā. vt p̄us cōteratur de peccatis suis. 7 sic in contritione penitentiam pficiat. **Q**ueritur vtrū penitēs cōpleta penitētia sit totaliter absolutus. **A**ndeo q̄ penitētia q̄ iniungit p̄ peccatis aut ē maior q̄ peccata fuerint tūc d̄ens sup̄ flū re, munerauit in vita eterna. **S**i equalis tunc extoto absolutus ē cōpleta p̄gnientia equali s̄m quātitatē peccatorū. **S**i minor tunc qđ adbuc restat 7 qđ hic minus fecit hoc in purgatorio sup̄ plebit. **E**x quo sequit⁹ q̄ quilibet non deberet abhorrire hic agere duraz p̄gnientiā. q̄ lenius est hic satisfacere q̄s in purgatorio. q̄ p̄gna purgatoriū est valde acerba. **U**n Aug^r. Iguis purgatorius 7 si etern⁹ nō sit: miro modo est tamen grauis. Excellit enī oēm p̄gnam quā aliquis passus ē in hac vita nunq̄ in carne est tanta p̄gna inuēta Iz mirabilia martyres passi sūt tortēta. **E**rgo potius quis deberet hic ieunare p̄ integrum annū vel amplius i pane 7 aqua q̄ ibi ardere p̄ vnam solam horam. **E**t homo potest hic in p̄sentib⁹ breuius satisfacere dum est in tēpore gratiē q̄s in futuro quādo erit tēpus iusticie. **U**nde pp̄heta. Diem p anno dedi tibi. diem scz in p̄senti pro anno scz futuro. **U**n exempluz scribit Jacob^s de vitriaco. Fuit q̄daz mulier q̄ dum diu mortua iacuillet anq̄ corpus eius in terram sepeliret: aīa i corpū renertente renixit. et a dño obtinuit vt seculo viuens in corpore purgatoriū sustineret. et p̄ peccatis suis b̄ satisfaceret. **U**nde longo tēpore adeo semirabiliter affixit; vt quandoq̄ se

voluntarie in igne piccit et quandoque tempore hyemali in aqua glaciali diu moneret. Et reprehensa pro tanta austereitate sic nimia. Respondit nihil esse que habere pataret respectu penitentie purgatorum in quo anime post hanc vitam purgantur; que hic non plene persatisfactio nem purgate fuerunt.

Pecunia hominum agit penitentiam quoque tam unum genitum agit.

Sciendum autem quod decem genera hominum agit penitentiam quorum solum unum genuum generum hominum veram penitentiem agit; sed alia nouem genera falsam et infructuosam. Primi sunt qui confitentur tamen non integre omnia peccata sua; sed aliqua peccata scienter occultat. Illaz confessio nem deus non acceptat. quia oportet hominem penitente omnia peccata confiteri quod cognoscit secundum misericordiam si vult indulgetia coelestis peccatorum. quia de unum peccatum mortale sine alio non dimittit. Unde Deut. xxxii. Dei perfecta sunt opera. Non enim potest deus dimidiare gratiam suam quod dimittat partes et partem non dominum. Larga dei pietas veniam non dimidiat. Aut nihil aut totum te lachrymate dabit. Ergo peccator debet duo facere. Primo debet memorari omnia peccata sua. et omne possesse suum facere audiendo sermones et ad memoriam reuocando quibus temporibus et in quibus locis et quotiens contra deum per totum annum fecerit. Secundo debet deum rogare ut libere uellet et sibi cor suum illuminet ad cognoscendum peccata sua. et sic accedere ad confessorem et omnia peccata sua nude et aperte confiteri; sic quod confessio intelligat nullum ex humana reverentia celando vel palliando vel obticendo. et sic habere firmam spem de indul-

gentia omnium peccatorum. Quia si homo centum peccata mortalia commisisset; et diligentiam suam fecisset audiendo sermones et psalmando suam conscientiam ad recognoscendum sua peccata et non posset plura peccata quam deinceps cognoscere; et illa integraliter confiteretur et libenter uellet omnia confiteri si ea agnosceret; tamen deus sibi omnia confessa et etiam oblitera indulget. Unde Iustus in quodam sermone. Confessio sanat confessio iustificat confessio peccati veniam donat. Omnis enim spes in confessione consistit. In confessione locus misericordie est. Sic etiam e converso. Si quis decem peccata mortalia commisisset; et solummodo nouem confiteretur. et unum de his scienter obtuleret ex reverentia; nullam veniam consequeretur. Unde Ambrosius in libro paradoxo. Non enim quisquam a peccato iustificari poterit nisi peccatum ante confessus fuerit. Unde exemplum. Erat quidam rex qui habuit filiam denotatam et castam quem fuit mater viduarum et pupillorum; quem apposuit intrare religionem et coluluit papam. Qui audiens tot bona ab ea fieri paupib[us] dissuasit ingressum. quem iniecit postmodum oculos suos in quedam scriptore qui ei ministrabat ad mensam; et ex tali visu et concupiscencia cecidit in lapsum carnis et concepit puerum. Que territa propter hoc factum timens de honestate per hoc totum regnum et totas parentelas. Consideravit quidam antiqua vetulam; quem fecit ei ab origine. Ex hoc filia regis turbata sic et amplius nunc vel raro visa est ridere vel gaudere ad quam patet ait. Tu semper es turbata nec celestaris in his quod sunt mundi. Ideo mihi placet ut intres in aliquam religionem. Que ingressa religionem ita seriole-

vixit q̄raro visa ē cum ceteris puellis conuersari vel letari; sic q̄ ipso fuit exemplum omnibus virginibus. Quę tandem infirmata grauiter defuncta ē. et infra triginta dies apparuit abbatissę dicens se esse damnatam. Et abbatissa ait. Quomodo hoc factus est: cum tu tam religiose vixisti: q̄ tu fuisti speculuz omniū nostrum: Respondit quoddā peccatuꝝ cōmisi in seculo qđ p̄ verecūdia humana nuncq̄ confessum: q̄nus de hoc semper dolui et semp̄ tristis fui. Et est illuc q̄ pdidi virginitatem meam. et insuper puerum quē sic concepi occidi. Et si hoc peccatum cōfessa fuisset deus millesies mibi indulssisset si millesies b̄ cōmisisset. Sed quia ego semper illud scienter obtinui. Pideo eternaliter dānata sum. De cūdi sunt qui omnia peccata sua quę i memoria habent confitentur. b̄ retinet vñ vel plura i voluntate iterū faciēdi. Itē nō p̄ficit istis talis p̄fessio. Quia si cū nullū p̄ctū reseruādū ē in actu. sic nec i voluntate. Quilibet p̄gnitēs debet h̄e voluntateꝝ ampli⁹ nūq̄ peccādi si vult cōseq̄ remissionē p̄ctōꝝ. Signū aut̄ q̄ quis amplius non habet voluntatem peccandi est qñ non solum postponit peccata: sed etiā occasiones peccatorum. hoc in illis apparet qui vera citer cōuertūtur. et firmū p̄posituꝝ habent se emendandi: quia tales abiiciunt supbum habitum. et capucia magna. crinalia. p̄pla cum quibꝫ peccauerūt: quia vere p̄gnitēs debet abiçere et postponere illa omnia q̄bus nisi ad peccādū vrebatur. Ergo si cōfessor q̄reret an plus vis talia cōmittere: Relpondit verus p̄nitens nō: q̄diꝫ: vñq̄ ad mortem. Habes adbuc illa ornamen- ta cuꝫ quibus peccasti: ad quid valēt. Sinon vis amplius vti ad peccādū

talibus: non dare debes filijs tuis vel filiabus: ne des eis occasionem peccā- di. alias reus eris omniū peccatorum quę ipsi cōmittent. Ergo verus p̄ni- tens debet abiçere non solum actuꝝ b̄ eniam voluntatem et occasionē peccan- di. Unde si quis illicite choriçasset: vel actum luxurię extra statuꝝ matrimonij cōmisisset: vel inebriat⁹ fuisset: vel etiā suam p̄priam vxorem sine causa extra- core et vindicta p̄cessisset. Vel etiam cuicunq̄ homini maledixisset. et sic de alijs. q̄nus illa omnia confiteretur: in si non haberet firmū p̄positum amplius talia dimittere: cōfessio sua sibi ni- bil p̄dasset. Ergo oportet te in tali pro- posito ad confessionēz accedere q̄ am- plius vñq̄ ad mortem nuncq̄ vis illi- cite choriçare: nec ad tabernam ire et te inebriare: nec uxorem propriā et alios homines nec verbo nec facto cōtra iu- sticiam offendere: et sic de alijs peccat̄.

Tertiū sunt qui dolēt te peccatis et cōfident̄ peccata sua sed ablata non restituūt. illis talis confessio nihil p̄-dest: quia fin Augl. Peccatum nō di- mittitur nisi ablatum restituatur. Et hoc nō potest quis excusari qui habet facultatem restituēdi. Sed si pauper est et non potest sufficere voluntas. Scie- dum autem q̄ quilibet statim debet re- stituere et p̄ximo suo satissimē añq̄ ad cōmunionē accedat: si cōmode p̄t. Si si dices: quomodo debet fieri re- stitutio? Respondeo si furtum cōmis- sum per te est occultuꝝ: tunc restitutio debet fieri persacerdotem vel confessio rem sine exp̄ssione tui nominis ne teip- sum infamies. vel si iā cōmode non po- tes restituere: tunc p̄ eūdem sacerdotē vel cōfessorem debes petere dilationēz ab alio. Vel si ē manifestū tūc p̄ teip- sum debes dilationē petere. Qd si ille

tibi nolit dare dilatiōes; tūc tu tenerēcedere oībus bonis tuis vīsq; ad extre
mam necessitatēm et ei restituere bona
ipsius. Scindūz autem q̄ q̄ debita
tenantur solnere p̄ximis si termin⁹ so
lutionis aduenit et possūt soluere et no
lunt soluere; tales nō debet absolui a
peccatis nec ad sacramenti cōmunio
nē accederē nisi anteā soluerint. Item
sciendū q̄ non solū magna ablata sūt
restituenda s̄ etiā parva. Verbi gra
tia si ad p̄atū p̄ximū tui iūsles et ei cō
tra voluntatē suam vñū pannū ple
nū graminib⁹ abstulisse. Vel ei als
in fructib⁹ et segetib⁹ dānum sc̄iēter cū
pecorib⁹ intulisse vel botros de vi
neis vel poma vel pira de arborib⁹ ab
scerpisse; tūc tu teneris fīm p̄siliz cō
fessoris p̄ his omnib⁹ satisfacere. Cū
sciendū q̄ qui sic diuersis hominibus
qua dāmna intulisset; quos tamē non
noscit talis debet facere vñā sūmā fīm
suā estimationē et cum cōsilio sui con
fessoris illam sūmam dare ad structu
ram alicui⁹ ecclēsię et signāter ad illā
in cuius parochia dānu feicit vel etiā
paupib⁹. Et notandūz q̄ vslurarij q̄
vsluram acceperūt et lūlores q̄ ex aqua
rica et ppter lucrum lūserunt et merca
tores q̄ emendo vel vendēdo p̄ximos
deceperunt et mechanici et laboratores
q̄ in laborib⁹ suis sc̄iēter fraudē cōmi
serunt et serni et ancille q̄ bona dñoꝝ
suoꝝ abstulerūt oēs isti non possunt
absolui a peccatis nisi restituant. Cū
ad vere penitentes loquitur dñs. iij.
Reg. viij. Restitue ei oīa que sua sūt.
Et Leuit. vij. Reddet oīa que p̄ fra
udem voluerit habere itēgra. Hinc etiā
christus dicit in euāgelio. Redde qđ
debēs. Unde Ang⁹. Tu petis q̄ detti
bi tens qđ ex debito non debet et tu
non vis p̄ximo tuo reddere qđ ex de

bito debes. ¶ Itē sciendū q̄ hec resti
tutio nō solum intelligēda ē de rebus
istis; sed etiā de fama hominis et bono
re. Grauius enī peccam⁹ auferēdo p̄xi
mo famā bonā qđ si ei auferam⁹ quas
cūq; res temporales. quia fama melior
est qđ aliqua temporalis res esse possit. Cū
salomon p̄rou. xxij. Mel⁹ ē nomen
bonū qđ vnguēta et dimittit. Ex quo pa
tet q̄ detractores bone famę deterio
res sūt qđ fures vel raptorez rerū tem
poralium. Ambro. Lolerabiliores sunt
fures qui nobis bona temporalia teripi
unt: qđ detractores q̄ nobis bonam fa
mam nostrā dilacerant ergo qui fal
se p̄ximum infamauit tenet erga illos
apud quos dixit renocare si vult con
sequi veniam peccatorꝝ ergo illi detra
ctores difficulter satisfaciunt. Unde
Hiero. Non facilis venia prava di
tisse de rectis. Sūliter illi graviter pec
cant qui detractores libenter audiūt.
Unde Bern⁹. Detrahēre an detrahan
tem audire quid horū dānabilius sit
non facile dixerim. vnde inter omnia
peccata difficilis dimittit illa duo
peccata sc̄iēter detractio et iniuriarū rerū
ablatio. Et ratio est qđ ibi non sufficit
cōtritio nec confessio nisi fiat bone fa
me et rei ablate restitutio. ¶ Quarti S
sunt qui cōfitentur peccata sua: nec ta
men suis offensorib⁹ indulgere vo
lūt et talis confessio nō ē utilis. Quia
nequaq; tens dimittit suam offensaz;
nisi et nos nostris offensorib⁹ dimit
tam. Cū Aug⁹ dic. Unusquisq; ta
lem indulgentiā accepturus est a deo
qualem et ipse dederit p̄ximo. Sed di
ceres qualis oportet me indulgere ini
micis meis: Respondeo q̄ sic oportet
te indulgere inimicis tuis q̄ non vis
te ex vindicta v̄l rācore vindicare nec
verbō negō facto. Tē vt nec vindicaz

De sacramento penitentia

XXV

petas a deo super eum venire in futu-
ru. et ut ei omnia signa communia cha-
ritatis exhibeas; que alijs hominibus
exhibere consueisti. scilicet loquendo salu-
tando. et sic de alijs. Sed contra hoc fa-
ciunt quod nolunt aliquid loqui. nec ad
domos eorum ire. nec eos in via salu-
tare. nec respondere que omnia sunt si-
gna rancoris in corde quis ore dicat
se eis indulisse. Unde Haymo super
Matth. Nihil potest ore dimittere. si
seruat iracundiam in mente. Ergo vero
penitens non soli ore sed ex corde de-
bet indulgere. Et posset esse tanta iniur-
ia et offensa. et quis posset ex tanto fer-
uore indulgere quod ex hoc sequeretur re-
missionem omnium peccatorum suorum.
Unde Gregorius. Qui in se peccati clemē-
ter indulserit. nullus vestigium pecca-
ti in eius anima remanebit. Exemplū
Erat quidam miles qui occidit patrem
alterius militis. et filius eius quesivit
opportunitatem quomodo posset vindicta-
re patrem suum. et contigit quod in die
parasceues ille miles cessit sine armis.
Quem ille alius insecuritus est volens
eum occidere. Tunc ille protraxit se ante
pedes eius dicens. Propter mortem do-
mini nostri Iesu Christi quam hodie per
nobis sustinuit ignosce mihi quod patrem
tuum occidi. Tunc ille compunctus dixit.
Propter mortem domini nostri Iesu Christi
sustinui tibi ignoscere. et eleuauit eum de ter-
ra. et in lignum reconciliationis oscula-
tus est eum. In autem idem miles ecclesiā
intraret. et cum ceteris crucifixū domini
nostri Iesu Christi osculareret. Tunc cru-
cifixus amplexatus est eum dicens. Quia
hodie indulsis illi propter me. qui tibi
patrem tuum occidit. Ideo hodie indul-
geo tibi omnia peccata tua. et in signū
reconciliationis osculor te in maxilla-
tua. Quod vidētes circumstantes glo-

rificauerunt dei bonitatem et misericordiam. Sciendū tamen quando quis alteri iniuriam fecit: tunc ille tenet offendam dimittere. sed iusticia potest ab eo exigere. ut ei satisfaciat et danum recompenset sicut iustitia dictauerit.

Pro Quinti sunt qui et si vere peniteant et confitent omnia peccata sua: tamen im-
mediate recidivant. Talis penitentia
etiam erit eis inutilis. **A**n Aug. In
anis est penitentia quam sequens culpa
inquinat. nil valet a malis veniarum po-
scere et mala denuo iterare. Sciendus
quod recidivates postquam consecuti sunt re-
missionem peccatorum et denuo peccat
peiores efficiunt quod ante fuerunt. **L**uc.
xij. Erunt nouissima hominis illius peccato-
rum prioribus. Ites tales deinde grauiter
offendunt propter ingratitudinem. **A**nde
Ilid. de summo bono. Derisor et non peni-
tentis est qui adhuc agit propter quod
penitet. Verbi gratia. ebriosus confite-
tur et econuersus statim post paeca in-
ebriatur. Similiter blasphemus iracun-
dus superbus luxuriosus. et sic de alijs.
Ergo penitentia vera debet esse pene-
rans. hoc est quod semper doleat se peccasse
et in timore peccatum ei displiceat ut nunquam
beatitudine iterare. **H**ugo de sancto vi-
ctore. Quando deus in propriae absoluit
hominem a peccatis ligat eum vinculo prope-
tie detestacionis ut peccatum de cetero
prope detestatur. **A**n Mat. x. Qui pene-
raverit usque in finem hic salvus erit. supple-
tiva penitentia. **S**exti sunt quod confitent. tunc
propter multitudinem peccatorum vel propter
malam conscientiam peccandi diffidunt se
posse satisfacere nec quod consequens venia
consequitur. **A**ug. Penitentia quod ex fi-
ducia non credit inutilis est. sterilis ma-
net. et sine misericordia. **A**nn Ambro.
Non potest bene agere penitentiā qui non
sperat indulgentiā. Sic Layn penitentiā

94

egit dicens: maior est mea iniquitas
q̄ ut veniam merear. **Sic** et iudas p̄c-
nitentia egit dicens: **H**eu q; tradidi
sanguinem iustum. et sic desperavit et
scipsum suspendit. **A**nde Leo papa i
quodam sermone. **H**eceleratioz omni-
bus o **J**uda et infelicior extitisti: quez
non penitentia duxit ad dominū: sed
desperatio cōtraxit ad laqueū. **A**nde
verus pgnitens debet cuz bona fiducia
confiteri et pgnitentiā agere etiā si mil-
le milia peccata mortalia cōmisisset.
Ande Bern. **M**aior est dei pietas q̄
quenis iniquitas. **S**icut enim scintilla
in medio maris. ita omnis iniquitas
hominis ad misericordiā dei: imo nul-
la est cōparatio quo ad peccata homi-
nū que sunt finita et quo ad misericor-
diam dei que ē infinita. **V**n̄ Christo.
vij. phisi. Finiti ad infinituz nulla est
aportio. **A**nde domin⁹ dic⁹ Eccl. xviij. In quacunq; die peccator inge-
muerit et. Idē. xviij. Nolo morte pec-
catoris. **S**eptimi sunt qui cōfidentur
peccata sua et non resignāt officia p-
hibita: que sine peccato mortali p̄fice-
re non pollunt de hoc quere an. xxv. **S**
Octauī sunt qui cōfidentur ex sola
consuetudine vel timore humano: nō
ex gratia nec charitate. **A**ttalis confes-
sio non est deo accepta nec homini sa-
lutifera que non ex charitate p̄cedit s̄
solum extimore humano et etiā ex re-
recundia: quia verecundant q̄ se alijs
christianis non cōformant ideo confi-
tentur ne ab alijs hominibus despiciā-
Tur. **E**t illorum qui extimore et exere-
cundia humana confitetur sunt duo
signa per que cognoscuntur. **P**rimus
est q̄ tales differunt suam confessionem
vslq; ad ultimam hebdomadaz: tunc
quādo ultra differre non possunt: tunc
confidentur ex quadā verecundia ne vi-

deātur esse heretici vel pagani: ne post
mortem p̄uentnr ecclesiastica sepultu-
ra. **Q**uiam h̄m ius canonū qui non con-
fidentur in quadragesima et cōmuni-
cant in pasca non debent sepeliri in ci-
miterio vel alio loco sacrato sed in cā-
po. **H**ed si liceret et non esset verecun-
dia: tunc tales qui sic distulerūt suam
confessionem vslq; ad ultimam hebdo-
madam cū tamē bene habuissent tem-
pus et oportunitates cōfitendi vlti-
different: et raro vel nunq; cōfiterent:
si homines nō timeret: et hoc est signu-
q̄ non habent gratiam et charitatem.
Quiam h̄m Greg. Charitas nō ēocio-
sa: opatur enim magnis ē. **V**n̄ Bern.
Obne ieu nō est amor tuus oculos
qui te diligunt non tepeſtūt. Non est
amor tuus transitorius sed etern⁹. Ex
his sequitur: q̄ si tales haberet grām
et charitatem: tempestive fuissent moti
ad cōfessionem et ad penitentiā agen-
dam ut digne possent cōicare sacramē-
tum. Et ut opera eorū essent deo acce-
pta. **Q**uiam vnum pater noster vel una
dies ieinnij post cōtritionē et cōfessio-
nem pl̄ valet q̄ mille pater noster vel
totaz quadragesimā ieinnasse in uno
peccato mortali. **H**ec m̄ signu q̄ tales
tam cito post pasca reciduant et nul-
lo vitam suam emendant: sed īmedia-
te post pasca viuunt sicut antea vixerūt
et eadem peccata iterato cōmittunt que
antea confessi fuerūt. **E**t hoc est signu
q̄ nō vere sed ficte non excharitate: s̄
ex consuetudine pgnitentiā egerunt nec
firmū p̄positum emendādi habuerūt.
Non sunt q̄ cōfidentur et pgnitentiā
suscipiūt: sed eam non p̄ficiunt. talis
cōfessio nō p̄ficit ad salutē. **H**oc p̄t̄
exo: q̄ est vnum casus de quattuor ca-
sib; in quib; iterāda ē cōfessio. hoc
q̄re. iiiij. p. **D**ecimi sunt q̄ vere p̄c. X

De sacramento eucharistie XXVI

nitent et quoniam penitentia est salubris et pfectiva. Et sunt illi qui volent te omnibus peccatis suis et cōfident omnia peccata sua pure et integre in quibus recognoscunt se deliquerisse et habent firmum ppositum amplius nunquam velle peccare et parati sunt satissimamente hoc cōsiliu[m] sui confessoris hoc suorum possibiliterem. Et qui ista habent illi remissionem peccatorum suorum cōsequuntur et si tot peccata cōmisissent quot sūt gemitus in mari quia misericordia dei super oia opera eius. Exemplū. Nobilis quidam peccauit cum filia propria et cōpunctus in quodam sermone accessit ad archiepiscopum quendam in francia et confessus est cum magna cōtritione et quod sicut ab epo utrum adhuc gratias et misericordias posset consequi a deo. Respondit ep[iscopus] quod sic si saltem satissimamente vellet quia dei misericordia est infinita. Et ille dixit se paratus esse ad satissimam rem hanc suam possibiliterem. Et ipse intrixit sibi septennem penitentiā. Qui nobilis gemens ex intima cordis cōpunctione petiuit sibi iniungere maiorem penitentiā dices; Vnde si usque ad nouissimum diem peniteret non esset sibi nimium pro tantis peccatis. Tunc episcop[us] vidēs suam intimā cordis cōtritionē diminuit sibi illos septem annos; et iniuxit sibi solum tres dies in pane et in aqua. Et ille iterum plus gemens dixit domino quod facitis; Ego petui penitentiā maiorem et vos imponitis mihi minores et etiā quod nullam pro tanta magnis peccatis contra deum cōmisisti. Tunc ep[iscopus] cernēs suorum maximā cōtritionē cordis iniuxit enim unum pater noster. Tunc ille maxime gemens et sic gemēdo expiravit. Et credidit enim quod ista intima cordis cōtritio de leuit sibi penitentiam et culpam et quod statim sine purgatorio ad celum evolauit.

De sacramento eucharistie.

Q[uo]d alio mea ve[n]it

re ē cib[us] et sanguis me[us] vere ē pot[us]. In quibus verbis fit metrio de sacramento eucharistie quod ē quartum sacramentū in ordine. Unde q[ua]ritur q[ua]ntum Christus sit in hoc sacramento. R[espondeo] hoc sanctū Tho. in. iij. di. x. Christus idem quod de virginē natus et pro nobis passus ē cōtinet in hoc sacramento. Itē q[ua]ritur quod modis hoc sacramentū sumitur. Respondeo quod tripliciter sumitur. Primo spiritualiter tam ut quod accipit rem sacramenti. Ii[us] g[ra]tia et in sacramentū. Unde Augustinus crede et māducisti. Tercio quod isti sunt quod studiū sacramentū sic spiritualiter accipiunt R[espondeo] quod sunt quatuor genera hominū.

Primi quod in infirmitate constituti sunt sic quod non retinent cibū; et tamen ex toto corde desiderant hoc sacramentū et tamen propter infirmitatem et vomitū non possunt sumere. At isti māducant spiritualiter. In gratia sacramenti percipiunt propter desiderium quod habet ad sacramentū. Et tales nullo modo debet sumere hoc sacramentū quod sic infirmi sunt quod cibū nullo modo retinere possunt quod sufficit eis illa spiritualis mādūcātiō. Unde exemplū. Quidam habet deuotio et magnā in sacro altari omni die si aliquā modo potuit integrā missā audiuit. Cum mori debet et propter vomitū cōicare non possit et de hinc mālū dolē petiuit sibi latitudinem lauari et in pāno mādissimo corpore Christi supponi. Quo facto pannū paulatim corporis Christi cessit et mox ut corpus Christi nudum carnē illius hōis tetigit usque ad cor cūctis vidētib[us] penetrauit. Sed sunt qui p[ro]parauerūt se ad hoc sacramentū hoc suū posse et sacerdos tenegat eis et etiā ipsi humiliter petunt et considerant hoc sacramentū et sic ex obediētia sacerdoti abstinent a sacramentali